

Sygn. akt IV U 27/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z dnia 5 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.

z udziałem zainteresowanego (...) spółka jawna

w W.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. S. jako pracownik u płatnika składek (...) spółka jawna w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od dnia 24 lipca 2014 r.;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. na rzecz A. S. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 27/15

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 5 listopada 2014 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 z późn. zm.) stwierdził, że A. S. jako pracownik u płatnika składek (...) spółka jawna w W. nie podlega od dnia 24 lipca 2014 r. obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu oraz wypadkowemu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał m. in., iż w dniu 31 lipca 2014 r. A. S. został zgłoszony do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 24 lipca 2014 r. z wyżej wymienionym płatnikiem składek. Ubezpieczony miał otrzymywać

wynagrodzenie miesięczne w kwocie 4500 zł brutto. Od dnia 30 lipca 2014 r. stał się niezdolnym do pracy. Organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony jest spokrewniony z jednym ze współników płatnika składek, tj. M. S. (1). Ponadto, ZUS zwrócił uwagę, iż A. S. był jedynym pracownikiem płatnika składek. Na dzień wydania decyzji ubezpieczony nie powrócił do pracy i jednocześnie nikt na jego zastępstwo nie został zatrudniony. W ocenie organu rentowego, zmiana formy współpracy pomiędzy zainteresowanymi podmiotami, tj. z umowy o dzieło na stosunek pracy i zgłoszenie A. S. do ubezpieczeń społecznych już w trakcie jego przebywania na zwolnieniu lekarskim świadczy o tym, iż celem zawarcia wymienionego angażu było uzyskanie nienależnych świadczeń z FUS. W stanie faktycznym niniejszej sprawy A. S. nie wykazał zarówno potrzeby jego zatrudnienia jak i rzeczywistego świadczenia przez niego pracy. Pracodawca nie przedstawił bowiem listy obecności. Organ rentowy zwrócił również uwagę, iż bezpośrednio przed zawarciem umowy z dnia 24 lipca 2014 r. ubezpieczony zarejestrowany był w KRUS oraz przez 5 lat prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą opłacając składki od najniższej możliwej podstawy i przez niespełna 5 lat świadczył pracę za wynagrodzeniem nie przekraczającym minimalnego wynagrodzenia za pracę. Stąd też, w ocenie ZUS, w sprawie niniejszej doszło do naruszenia zasad współzycia społecznego polegającego na uzyskaniu przez A. S. wysokich, w stosunku do czasu oraz poziomu kwot opłacanych przez niego składek, świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Samo zaś zawarcie umowy o pracę z dnia 24 lipca 2014 r. stanowi pozorną czynność prawną w rozumieniu art. 83 § 1 kc.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł A. S. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie, iż od dnia 24 lipca 2014 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym. Jak wskazał w uzasadnieniu, zawierając umowę o pracę w dniu 24 lipca 2014 r. miał zamiar rzeczywiście świadczyć pracę. Podniósł przy tym, iż wcześniej strony powyższego angażu współpracowały z sobą na podstawie umowy o dzieło z 25 lipca 2013 r. Tym samym płatnik składek proponując zatrudnienie znał kwalifikacje i doświadczenie zawodowe A. S.. Ubezpieczony wniósł przy tym o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania (odwołanie k. 1-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od ubezpieczonego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Ponownie podniósł, iż celem zawarcia umowy o pracę z dnia 24 lipca 2014 r. było wyłącznie uzyskanie zawyżonych świadczeń z ubezpieczenia chorobowego, które wielokrotnie przewyższało kwoty opłacanych przez bardzo krótki czas składek (odpowiedź na odwołanie k. 10).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) spółka jawna w W. od 2011 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie m. in. sprzedaży sprzętu informatycznego, macierzy oraz licencjonowania. Udziały w powyższej spółce przysługują czterem współnikom, w tym M. S. (1), który jest bratem A. S.. Pozostali współnicy znali A. S. od kilkunastu lat. W lipcu 2014 r. wymieniony przedsiębiorca odnotował przestój i postanowił poszukiwać nowych klientów.

W związku z powyższym, w dniu 24 lipca 2014 r. A. S. zawarł z (...) spółka jawna w W. umowę o pracę na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży. Decyzja o zatrudnieniu pracownika została podjęta przez wszystkich współników płatnika składek. Poprzednio, tj. w 2013 r. wymienione podmioty współpracowały w ramach umowy o dzieło, której przedmiotem było wykonanie macierzy dyskowej. Dotychczas ubezpieczony był zatrudniony jako sprzedawca w (...) oraz (...), przy obsłudze klientów. A. S. został zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 4500 zł brutto. Jako miejsce wykonywania pracy strony wskazały siedzibę firmy lub inne miejsce wskazane przez pracodawcę. Czas pracy określono jako wyznaczony wymiarem zadań pracownika.

W tym samym dniu A. S. został przeszkolony w zakresie bhp. Wcześniej, bo 23 lipca 2014 r., lekarz medycyny rodzinnej stwierdził, iż ubezpieczony jest zdolny do pracy na stanowisku sprzedawcy. A. S. w okresie od 24 do 30 lipca 2014 r. brał udział w czterech szkoleniach handlowych. W tych dniach codziennie przebywał w siedzibie pracodawcy w W. przy ul. (...). Przyuczaniem A. S. do pracy na nowym stanowisku zajmował się głównie jego brat, M. S. (1), ale również obecni byli przy tym pozostali współnicy płatnika składek.

Do obowiązków A. S. należało pozyskiwanie nowych klientów. Jego pracę miał nadzorować M. P.. Powyższe miało polegać na kontroli, prowadzonej za pomocą systemu informatycznego, efektów pracy ubezpieczonego. A. S. przyuczał

się do pracy na stanowisku biorąc udział w tworzeniu ofert dla przedsiębiorstw (...) i (...). Nie zdażył jednak samodzielnie przygotować ofert dla potencjalnych klientów.

A. S. od kilku lat chorował na torbiel w okolicach górnej szczęki i nosa. W czerwcu 2014 r. dowiedział się, iż będzie musiał przejść operację. W chwili podpisywania umowy o pracę, tj. w dniu 24 lipca 2014 r. ubezpieczony nie znał dokładnego terminu operacji. Miał zostać telefonicznie poinformowany o terminie zabiegu. W dniu 28 lipca 2014 r. A. S. został poinformowany o terminie operacji. W związku z powyższym, 30 lipca 2014 r. stawił się w Szpitalu (...) w W.. Po tygodniowym pobycie w szpitalu, w dniu 4 sierpnia 2014 r. u ubezpieczonego został wykonany zabieg.

W dniu 31 lipca 2014 r. płatnik składek zgłosił A. S. do ubezpieczeń społecznych od dnia 24 lipca 2014 r.

Ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie za lipiec oraz sierpień 2014 r. od płatnika składek.

W dniu 31 października 2014 r., na skutek porozumienia wyżej wymienionych stron, ustał łączący ich stosunek pracy. Ubezpieczony, z powodu powikłań po przeprowadzonej operacji, ma stałe wycieki z nosa, a tym samym ze względów wizerunkowych stał się niezdolny do pracy w bezpośrednim kontakcie z klientem. A. S. od 3 listopada 2014 r. rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej jako mechanik samochodowy.

A. S. od 16 kwietnia 2014 r. do 23 lipca 2014 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników.

Aktualnie płatnik składek zatrudnia jedną osobę na podstawie umowy o pracę, tj. M. S. (2), która jest specjalistą ds. sprzedaży od stycznia 2015 r. i wykonuje takie obowiązki jakie miał wykonywać A. S..

Płatnik składek nie prowadzi listy potwierdzającej obecność zatrudnionych osób.

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością tj. zeznań ubezpieczonego k. 23v-25, 46v-47 i k.57v-58, przesłuchanej w charakterze zainteresowanej I. R. k. 21v-23v, świadka M. S. (1) k. 45v-47, umowy o pracę, karty szkolenia wstępnego bhp, zaświadczenia lekarskie, potwierdzenia przelewu, zaświadczenia z KRUS, wydruku z KRS -akta ZUS, listy płac za okres lipiec-sierpień 2014 znajdującej się w dokumentacji złożonej przez ubezpieczonego, dokumentacja medyczna-koperta k. 52., zaświadczenie z KRUS, faktura VAT potwierdzająca wykonanie przez płatnika składek macierzy dyskowej, umowa o dzieło z 2013 r., świadectwo pracy wydane przez (...), rozwiązanie umowy o pracę z dnia 31 października 2014 r., oferta sprzedaży dla (...) –koperta k. 8

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniu ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Artykuł 8 ust. 1 przywołanej ustawy stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Z kolei art. 12 ust. 1 wymienionej wyżej ustawy wskazuje, iż obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie zaś z treścią art. 11 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 cytowanego aktu prawnego. Na podstawie art. 13 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych - ubezpieczenie trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób określonych w art. 6 ust. 1 pkt 1 należy do płatnika składek. Ustęp 4 przywołanego przepisu wskazuje, iż zgłoszeń, o których wyżej mowa dokonuje się w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Płatnikiem zaś składek, stosownie do treści art. 4 pkt 2 lit. a tej ustawy jest pracodawca, w stosunku do pracowników.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kodeksu pracy przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Kodeks cywilny w art. 83 § 1 przewiduje, że nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z kolei w myśl art. 58 § 1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Paragraf drugi omawianego przepisu stanowi, iż nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Kluczowym dla rozstrzygnięcia sporu występującego w niniejszej sprawie było ustalenie, czy czynność prawna polegająca na zawarciu w dniu 24 lipca 2014 r. umowy o pracę pomiędzy (...) spółką jawna w W. a A. S., została zawarta dla pozorów, w celu uzyskania przez A. S. świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego w postaci zeznań złożonych przez ubezpieczonego, płatnika składek oraz świadków jak również treść zebranych dokumentów daje podstawy do ustalenia, iż A. S. rzeczywiście świadczył pracę na rzecz (...) spółka jawna w W.. W dniu 24 lipca 2014 r. odwołujący przeszedł szkolenie z zakresu bhp. W następnych dniach odbył również cztery szkolenia handlowe. Stawiał się przy tym w siedzibie pracodawcy w W. przy ul. (...). Najwięcej czasu na przyuczanie A. S. do pracy na nowym stanowisku poświęcał M. S. (1). Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania złożone zarówno przez ubezpieczonego, zainteresowaną jak i świadka M. S. (1). Wyłania się z nich jasny i logiczny obraz. Ponadto, zauważyć należy, iż treść złożonych zeznań znajduje swoje potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach w postaci umowy o pracę, karty szkolenia bhp, listy płac oraz dokumentacji medycznej. Co prawda, nie ma dokumentów, które wskazywałyby na efekty pracy ubezpieczonego, jednakże powyższe wynika z faktu przyuczania A. S. do zatrudnienia na wyżej wymienionym stanowisku oraz krótkiego okresu pomiędzy rozpoczęciem zawarciem angażu a stawieniem się pracownika do szpitala. Ubezpieczony wdrażał się bowiem do pracy przy obsłudze oferty dla klienta (...).

Za wiarygodne uznał Sąd również twierdzenie ubezpieczonego, iż w momencie nawiązania stosunku pracy nie znał terminu czekającej go operacji. Logicznym jest również, iż nie mógł on przewidzieć, że stan jego zdrowia po zabiegu nie pozwoli mu na kontynuowanie zatrudnienia na zajmowanym stanowisku.

Nie budzi wątpliwości Sądu fakt, iż A. S. posiadał odpowiednie predyspozycje oraz doświadczenie zawodowe na stanowisku sprzedawcy. Poprzednio pracował bowiem na wymienionym stanowisku. Współpracował również z płatnikiem składek na podstawie umowy o dzieło w 2013 r. Wykonał wtedy macierz dyskową. Stąd też pracodawca miał wiedzę, w jaki sposób A. S. wykonuje powierzone mu zadania. Należy również zauważyć, iż samego faktu znajomości od kilkunastu lat A. S. ze współnikami płatnika składek oraz jego spokrewnienie z M. S. (1) nie można wywodzić, iż celem zatrudnienia wymienionego było wyłudzenie świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Sam fakt nieprzedstawienia listy obecności w siedzibie pracodawcy nie może przekreślać rzeczywistego zatrudnienia A. S.. Wskazać przy tym należy, iż jak wynika z treści złożonych w sprawie zeznań, płatnik składek nie prowadzi listy potwierdzających obecność zatrudnionych osób. Ponadto, u wymienionego podmiotu istnieje praktyka powierzonych zadań poza siedzibą przedsiębiorstwa. Należy również zauważyć, iż ubezpieczony otrzymał wynagrodzenie za miesiące lipiec-sierpień 2014 r.

W ocenie Sądu przedstawione wyżej okoliczności świadczą o istnieniu między stronami stosunku pracy od 24 lipca 2014 r.

Jak wskazano w orzecznictwie (zob. uzasadnienie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2012 r. II UK 14/12), przyjmuje się, że umowa o pracę jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu do objęcia pracowniczym ubezpieczeniem społecznym, jeżeli przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że osoba określona w umowie jako pracownik nie będzie świadczyć pracy, a pracodawca nie będzie korzystać z jej

pracy, czyli gdy strony z góry zakładają, że nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść stosunku pracy. Nie można zatem przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, jeżeli pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca tę pracę przyjmował. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30 maja 2006 r. w sprawie II UK 161/05 wskazał, iż przy zakwestionowaniu przez ZUS umowy o pracę rzeczą sądu jest ustalenie, czy faktyczne oświadczenia woli stron miało na celu nawiązanie stosunku pracy w rozumieniu art. 22 kp, czy też zamiarem pracodawcy było oddanie przysługi ubezpieczonemu w postaci zgłoszenia jej do ubezpieczenia w sytuacji, gdy nie potrzebował pracownika i miał świadomość tego, że umowa nie będzie go obowiązywać, jego ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne będą krótkotrwałe, a ubezpieczona była zainteresowana objęciem jej ubezpieczeniem społecznym ze względu na spodziewaną niezdolność do pracy i związane z tym prawo do świadczeń. Gdyby z faktycznych oświadczeń woli stron wynikał taki zamiar, wykonywanie przez ubezpieczonego różnych czynności w firmie nie byłoby traktowane jako wykonywanie umowy o pracę. Natomiast w sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama ich świadomość co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa (art. 58 § 1 kc).

Poczynione zatem w niniejszej sprawie ustalenia dotyczące faktycznego świadczenia pracy przez A. S. powodują, iż jako niezasadne należy określić stanowisko ZUS, który zarzucił pozorność umowy o pracę zawartej z dnia 24 lipca 2014 r. Skoro zatem wymieniona umowa o pracę była ważna i kreowała pomiędzy odwołującym się a płatnikiem składek stosunek prawny, to konsekwencją powyższego było objęcie A. S. ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi, chorobowym oraz wypadkowym począwszy od dnia nawiązania stosunku pracy, tj. od 24 lipca 2014 r. Podkreślić należy, iż płatnik składek zachował 7 dniowy termin na zgłoszenie pracownika do ubezpieczeń społecznych. Fakt wystąpienia niezdolności do pracy A. S. w związku ze zgłoszeniem się do szpitala w dniu 30 lipca 2014 r. i zgłoszenie wymienionego do ubezpieczeń społecznych nazajutrz, tj. 31 lipca 2014 r. nie powinno mieć znaczenia dla oceny istnienia stosunku pracy między stronami, bowiem najistotniejszą kwestią pozostaje okoliczność, iż faktycznie od 24 lipca 2014 r. ubezpieczony świadczył pracę na rzecz (...) spółka jawna w W., co potwierdził płatnik składek.

Ponadto ZUS nie udowodnił, by wyłącznym celem stron umowy z dnia 24 lipca 2014 r. było uzyskanie przez A. S. świadczeń z tytułu ubezpieczenia społecznego. Wręcz przeciwnie, z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, iż zamiarem kontrahentów było rzeczywiste świadczenie pracy przez ubezpieczonego. A. S., jak wynika ze złożonych w sprawie zeznań, miał powrócić do pracy na stanowisku specjalisty ds. sprzedaży. Dopiero czynniki zdrowotne, w postaci wycieków z nosa, które uniemożliwiły wykonywanie pracy przy bezpośrednim kontakcie z klientem, spowodowały ustanie stosunku pracy. Należy również zauważyć, iż na stanowisku, które zajmował ubezpieczony, został zatrudniony nowy pracownik.

Za nietrafny należy uznać zarzut ZUS, iż nie istniała racjonalna ekonomiczna potrzeba zatrudnienia A. S.. Podkreślić przy tym należy, iż decyzja o przyjęciu nowego pracownika należy do suwerennych kompetencji pracodawcy. Skoro zatem płatnik składek uznał, iż chce zatrudnić nowego pracownika celem pozyskania nowych klientów, to nie można przypisywać mu złych intencji w powyższym zakresie. Ponadto, organ rentowy nie udowodnił zasadności powyższego zarzutu.

W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy brak jest również podstaw do stwierdzenia naruszenia zasad współzycia społecznego. Nie można bowiem stwierdzić, iż wynagrodzenie, które otrzymywał ubezpieczony było nadmiernie wysokie. Nie można również zgodzić się z twierdzeniem, iż A. S. oraz (...) spółka jawna w W. celowo dążyli do uzyskania przez pracownika wysokich świadczeń przy krótkim okresie objęcia ubezpieczeniami społecznymi. Wskazać bowiem należy, iż ubezpieczony był poprzednio, tj. od kwietnia 2014 r. podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników. Nie można zatem stwierdzić, iż pozorując zatrudnienie wyłudził świadczenia z powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych bo nie miał innego tytułu objęcia ubezpieczeniem. Podkreślić także należy, iż zazwyczaj pobyt w szpitalu jest nagły, wcześniej niezaplanowany, a zatem trudno twierdzić, iż krótki okres czasu pracy ubezpieczonego wskazuje na pozorność zawartej umowy, tym bardziej, iż w chwili zawarcia angażu nie znał on dokładnego terminu

zabiegu, któremu musiał się poddać. Nie mógł również przewidywać, iż rozwój choroby uniemożliwi mu pracę przy bezpośrednim kontakcie z klientami.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 poz. 490) w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2015 poz. 1078).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.